ميد وإياك مشتوين العيد الصراط المشتويم صوراط اللاين العمت السم اللة الرحمسي الرحيم الحصل للة رب العالموين الرحمسي الرحيم مسالك يوم اللاين إياك لعبد وإياك مشتوين العاد الصراط اللاين العمت
בבל-עמעד, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצועמע, ישראל: יהנה אלהינו, יהנה אתי זאה בתי, את יהנה אלהיד, בכל-לבבד ובכל-עמעד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
τεις ματεδ ύμων ο εν τοις οπόανοις αλιασμύτω το ονοίτα αου εγθετω ή βααιγεια φου λενιθρύτω το θεγύμα φου ως εν ορδανώ και εμπεις ματεδ ύμων ο εν τοις οπόανοις αλιασμύτω το ονοίτα φο
والا تقد ولا التعن المال المتحدة مراط الدين أعمت شع الله الرحس الرحية المتلذ لله وي العالمين مرحس والمحصر مسالم تن التي ليلا تقد وليلا التعن اللي وليلا تقد وليلا تقد وليلا المتحدة ميزاط المتحدة مراط الدين أنعت مع المحرفة التي ليلين أنعت مع المحرفة التي وليلا تقد وليلا تقد وليلا تقد وليلا التعني المال المقيم مراط الدين أنعت مع المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة مع المحرفة المحرفة التي وليلا تقد وليلا تقد وليلا تقد وليلا تقد المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة التي وليلا المحرفة التي وليلا تقد وليلا تقد وليلا المحرفة المحرف مجتبر المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة محد محادثة محرفة المحرفة المحرف محرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة المحرفة محد محالية محرفة محد محد المحرفة الم محرفة المحرفة ال
איי ערעד, ונרל אותו. ועי האסר איי ערעד האראר איי איי ארעד ווידי איי ארעד און גער אות ארעד הארארעד ונרל אותו. וע
too a too or and and a second a second a second and a second and a second and a second a se
אלפין אין אין אור אוכי מצואמינ, ישראלי אין אין איז איז אין אין איז איז אין אין איר אוכי מצו
tere marce in general present and and in the second present and and in the second present and the second present a
exts tor Scribtura and Interest of Scribtura
Tere varea and a share allor of the first of
שע, ובכל-מאדב. והיו הדברים האלה, אשר אנני מצושמע, ישרא שיי שאר אנני מצושמע, ישרא שיי ברים האלה, אשר אנני מצו
ter top since the sy cookies there in the sy cookies the sy cokies the sy cookies the sy cookies
وقالة استعين المارك المستويم جراط المين أنغت شو الله الرئيس الرجيد الجندالي ب العالين الرئيس مسالط عز المدير في الالفرن من عن المدين المارك المستويم عبراط المين أنغت
אם די הארש הארש הארש הארש הארש הארש הארש הארש
ميد وإياك نستعين اهدنــــــا الصراط المستقيم صيراط الدين انعمت سم الله الرحمــن الرجيم الحمد لله زب العالمين الرحمــن الرجيم مــالك يوم الدين إياك نعد وإياك نستعين اهلينــــــا الصراط المستقيم صيراط الدين انعمت
~~בכל נַמָשְׁדָ, וּבָכָל-מָאדָדַ.~~ והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצושמע, ישראל - יחנה אלהינו, יחנה אתי דאהבת, את יחנה אלהיד, בכל-לבבד ובכל נמשך, ובכל-מאדד. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
τεις πατεδ ύμων ο εν τοις οπδανοίς αλιασθύτω το ολότα αου εγθετω ή βααιγεια αου λελύβλικο το θεγώτα αου ως ελ ορδακο και εύπεις ματεδ ύμων ο εν τοις οπδακοίς αλιασθύτο το ολότα ας
الالا يعد من الديماني المنتجم صراط الماين أنعمت شم الله الرحمان الرحيم المتغلة للترزيسة العالمين الترجيم مسالك ترم المتد المالي ومدر ما الم المنتجم صراط اللين أنعمت
אינדיר וקרל מאדן. וסיו הדגרים האלה אשר אנכי מצועמע, ישראל: יהנה אלה אלהיינה אלה אל היה אלה אל היה אלה אל היה אלה אל היה אלה אלריד. בכל לבשון וגרל מאדן. וסיו הדגרים האלה אשר אנכי מצו אינדיד וקרל מאדן. וסיו הדגרים האלה אשר אנכי מצועמע, ישראלים מיש מיש משמים אות האלה של היה. בכל לבשון וגרל מאדן. וסיו הדגרים האלה אשר אנכי מצו אינדיד וקרל מאדן. וסיו הדגרים הימוף פוזמה מומאמים עם מיש מיש משמים אלה יהור אבור ויינים היה היהוה אלה אל מיד הב
אלעיין אין אינרי מצועמע ייזי אין אינרי מצועמע ייזי אין אינרי מצועמע ייזיע אין אינרי מצועמע ייזיע אין אינרי מצו
reis more of the second s
Leic maree hum have a solo and the solo and
من معاد المعاد معاد معن عادة معن معن اللين أنفت شرالة الرئيس الرئيل معن معاد اللين أنفت معاد المعاد معاد معاد معاد معاد معاد معاد معاد
ψτ, ιτςς-ανττ. ιοι ατος-ανττ. ιοι ατος-αντοτιστιστιστιστιστιστιστιστιστιστιστιστιστ
العامة المراحية المستقيم مراط المين أنقبت شم الله الرحم الحملة لله رب العالمين الرحم مسالك تؤم التين إكالا تقبق وإيالا تستعين العبير المستقيم مراط المين أنقبت
چر-يوپور, اچور-جام 77. ايتان متحدات وملام، بلاب بلادي بلايلان المريخ، إماره بلاماند، إماره بلاماند، إماره بلامان المرحم المرام بلامان المحد معالي المرحم معالي المرحم معالي المحد معا مد وإياك نستعين الانسبي الصراط الستقيم صراط الدين العمت سم الله الرحمسي الرجيم الحمد لله رب العالمين الرحمسي الرجم محل الله يوم الدين إياك نعد وإياك نستعين المان المحد معالي المحد محد معالي المحد محد الله والمحد معالي المحد معالي المحد محد والمحد والمحد معالي المحد محد محد محد معد وإياك نستعين الانسبي الصراط الستقيم صراط الدين العمان المحسين الرحيم الحمد لله رب العالمين المحسن الرحيم مح
<i>בכל-נַמַשָּך, ובכל-מַאַדָר והיו</i> הדברים האלה, אשר אנכי מצושמע, ישראל: יחוה אלהינו, יהוה אחד ואהבת, את יחנה אלהיד, בכל-נבבר ובכל-נפשך, ובכל-מאדר. והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצו
reic ματέδ μήτων ο εν τοις οπόανοις αλιασθύτω το ολούα αου εγθετώ η βααίγεια σου λελήθητω το θεγώτα αου ώς ελ ορδαλώ και εμήτεις ματέδ μήτων ο ελ τοις οπόαλοις αλιασθύτω το ολούα ας
energe have been to energy and a second for the energy of the first of the first first of the energy of the of the ener
و لا الا تقدّ ولا لا تشعير المال المنتجم ميراط الدين أنعمت شم الله الرحمت الرحيم المتند لله ربرا التاليان الرحم مسالف تذم التي ويمر التي لا لا تقد والرحم مسالف تذم التي لولا المنتجم ميراط الدين أنعمت
אר אוער אורל מאנעמע נשראל: ^{דרערי אי} אור אורל מאנ
א הקבל לפעה ובבל מאוד. וסי טיאר פשראה ביו אי שיים שיים שיים איי הבלל לפעה ובבל לאוד. וסי שיים איי הבלל לפעה ובבל לאוד. וסי שיים איי הבלל לפעה ובבל לאוד. וסי שיים שיים איי הבלל לפעה אבי שיים שיים איים איי הבלל לפעה אבי שיים שיים אייי הבלל לפעה אבי שיים שיים אייי הבלל לפעה אבי שיים שיים אייי הבלל לפעה אבי שיים אייים אייי הבלל לפעה אבי שיים אייי הבלל לפעה אבי שיים אייי שיים אייי שיים אייי אייי איי
אונה אינט שווטנערי אנכי מצראמע, ישראלי אונה אינט אינה איני איני איני איני איני איני איני
The Scriptural Reasoning Society
الاست العب العبد العب
The second state of the se
איני לבבר ובבל ברים האלה, אשר אנכי מצואמע, ישראל: יהוה איני יום איני לבבר ובבל במשד באיני לבבר ובבל משו

א וַיְהִי בְּעֵת הַהוא וַיֵּרֶד יְהוּדֶה מֵאֵת אֶחֵיו וַיֶּט עַד־אָישׁ עָדָלְמִי וּשְׁמָו חִירֶה: ב וַיַּרְא־שָׁם יְהוּדֶה בַּת־אִישׁ כְּנְעַגִי וּשְׁמִוֹ שִׁוּעַ וַיִּקָחֶה וַיָּבָא אֵלֶיה: ג וַתַּבּר וַתַּלָד בֵּן וּיִקְרָא אֶת־שְׁמִוֹ עֵר: ד וַתַּהַר אָוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמִוֹ אוֹנֶן: ה וַתִּסָף עוֹד וַתַּלֶד בֵּׁן וַתִּקָרָא אֶת־שְׁמָוֹ שֵׁלֶה וְהָיֶה בִכְזָיב בְּלִדְתָּה אֹתוֹ: ו וַיָּקָח יְהוּדֶה אִשֶׁה ּלְעֵר בְּכוֹרִוֹ וּשְׁמֶה תֶּמֶר: ז וַיְהִי עֵר בְּכִוֹר יְהוּדָָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָ״ה וַיְמִתָהוּ יְהוְ״ה: ר וַיָּאֹמֶר יְהוּדָה' לְאוֹנְן בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחֵידּ וְיַבֵּם אֹתֵה וְהָמֵם זֶרַע לְאָחִידּ: ט וויִדַע אוֹנָן כֵּי לָא לָוֹ יִהְיֶה הַזָּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אֵשֶׁת אָחִיוֹ וְשִׁחֵת אַרְצָה לְבִלְתִי ֶּנְתָן־זֶרַע לְאָחִיו: י וַיָּרַע בְּעֵינֵי יְהוָ״ה אֲשֶׁר עָשֶׂה וַיָּמֶת גַּם־אֹתוֹ: יא וַיָּאמֶר יְהוּדָה לְתָמְׁר כַּלְתוֹ שְׁבֶי אַלְמָנָה בִית־אָבִידְ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִּי אָמַר כָּן־יָמִוּת גַּם־הָוּא ּכְּאֶחֶיו וַהַּלֶך הָּלֶר וַהֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ: יב וַיִּרְבּוֹ הַיָּמִים וַהָּמְת בַּת־שִׁוּעַ אֵשֶׁת־יְהוּדֶה וּיָנֶקם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גְּוְזֵיָ צֹאנוֹ הוּא וְחִירֶה רֵעֵהוּ הְעֲדֻלְמִי תִּמְנְתָה: יג וַיָּגָּד לְתָמֶר לֵאמֶר הַגַּה חְמֵידְ עָלֶה תִמְנֶתָה לְגָז צֹאנו: יד וַהְּסַר בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָה מֵעָלֶיה וַתְּכָס ַבַּצָּעיף וַתִּתְעַלֶּף וַמֵּשָׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל־דָּרֶד תִּמְגָתָה בִּי בְאַתָה בְּיבּדָרַל שֵׁלָה וְהָוא לְאֹ־נִתְּגָה לְוֹ לְאִשְׁה: טו וַיִּרְאֶָה יְהוּדָׂה וַיַּחְשְׁבֶהָ לְזוֹגָה כִּי כִסְתָה פָּגֵיהָ: טז וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּׁרֶדְ וַיֹּאמֶר הָבָה נָּאֹ אָבִוֹא אֵלַיִדְ כִּי לָא יִדִ'ע כִּי כַלְּתוֹ הָוא וַתּאמֶר מַה־תִּתֶּן־לִי בִּי תָבְוֹא אֵלֶי: יוּ וַיֹּאמֶר אֲנֹכֵי אֲשַׁלַח גְּדְי־עָזָים מִן־הַצְּאון וּהּאֹמֶר אִם־תִּתֵּן עֵרְבָוֹן עַד שָׁלְחֶדּ: יח וַיֹּאֹמֶר מֲה הָעֵרְבוֹן אֲשָׁר אֶתֶּן־לָדְ וַתֹּאֹמֶר חֹתֶמְדּ וּפְתִילֶדּ וּמַטְדָּ אֲשֶׁר בְּיָדֶדְ וַיְּתֶז־לֶה וַיְּבָא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ: יט וַתְּקָם וַהֵּלֶד וַתָּסַר צְעִיפֶה מֵעָלֶיה וַתִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי אַלְמְנוּתֶה: כּ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־גְדֵי הֶעִוּים בְּיַד ַרַעֵּהוּ הֶעֲדָלְמִׁי לְקָחַת הָעֵרְבָוֹן מִיּדַ הֶאִשֶׁה וְלָא מְצָאֶה: כא וַיִּשְׁאַל אֶת־אַנְשֵׁי ַמְקֹמָהֹ לֵאמֹר אַיֵּה הַקְּדֵשֶׁה הָוא בְעֵינַיִם עַל־הַדֶּרֶדְ וַיָּאמְלוּ לְא־הְיְתָה בָזֶה קְדֵשְׁה: ַכּב וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיָּאמֶר לַא מְצָאתֵיהָ וְגַם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם אֶמְרוּ לא־הֶיְתָה בָזֶה קְדֵשְׁה: כּג וַיָּאמֶר יְהוּדָה תְּקַח־לָה פֶּן נִהְיֶה לָבְוּז הִנֵּה שְׁלַחְתִי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לָא מְצָאתֶה: כד וַיְהֵי | כְּמִשְׁלָשׁ חֲדָשִׁים וַיֻּגַּד לְיהוּדֶה לֵאמֹר אֲנְתָה תְּמָר כַּלְּתֶׁד וְגָם הִגַּה הָרָה לִזְנוּגִים וַיָּאמֶר יְהוּדְׂה הְוֹצִיאָוּהָ וְתִשְׂרֵף: כה הָוא מוּצֵׁאת וְהִיא שֶׁלְחָה אֶל־חָמִיהָ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אֵלֶה לוֹ אֲנֹכִי הְרֶה וַתֹּאמֶר הַכָּר־נְא לְמִי הַחֹתֶמֶת וְהַפְּתִילֵים וְהַמַּטֶה הָאֵלֶה: כו וַיַּבֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֲדְקָה מִמֶּנִי בְּי־עַל־בֵּן לְאֹ־נְתַתִּיה ּלְשֵׁלָה בְגֵי וְלְאֹ־יָסַף אוֹד לְדַעְהָה: כּז וַיְהֶי בְּעֵת לִדְהָָה וְהִגֵּה תְאוֹמֶים בְּבִטְגָה: כח וֹיְהֵי בְּלִדְתֶה וַיִּתֶּן־יֶד וַתִּקַח הַמְיַלֶּדֶת וַתִּקְשׁׁר עַל־יָדָוֹ שְׁנִי לֵאמֹר זֶה יָצָא ַרָאשֹׁגָה: כּט וַיְהֵי | כְּמַשֵּׁיב יָדֹוֹ וְהִגַּה יְצָא אָחִיו וַתּאמֶר מַה־פָּרָצְהָ עָלֶידָ פָּרֶץ וּיִקְרָא שְׁמִוֹ פֵּרֶץ: ל וְאַחַר יָצָא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדָוֹ הַשְּׁגִי וַיִּקְרָא שְׁמִוֹ זֶרַח:

בראשית פרק לח

Genesis 38

1

1. And it came to pass at that time, that Judah went down from his brothers, and turned in to a certain Adullamite, whose name was Hirah.

2. And Judah saw there a daughter of a certain Canaanite, whose name was Shuah; and he took her, and went in to her.

3. And she conceived, and bore a son; and he called his name Er.

4. And she conceived again, and bore a son; and she called his name Onan.

5. And she yet again conceived, and bore a son; and called his name Shelah; and he was at Kezib, when she bore him.

6. And Judah took a wife for Er his firstborn, whose name was Tamar.

7. And Er, Judah's firstborn, was wicked in the sight of the Lord; and the Lord slew him.

8. And Judah said to Onan, Go in to your brother's wife, and marry her, and raise up seed to your brother.

9. And Onan knew that the seed should not be his; and it came to pass, when he went in to his brother's wife, that he spilled it on the ground, lest that he should give seed to his brother.

10. And the thing which he did displeased the Lord; therefore he slew him also.

11. Then said Judah to Tamar his daughter-in-law, Remain a widow at your father's house, till Shelah my son be grown; for he said, Lest perhaps he die also, as his brothers did. And Tamar went and lived in her father's house.

12. And in process of time the daughter of Shuah, Judah's wife died; and Judah was comforted, and went up to his sheep shearers to Timnath, he and his friend Hirah the Adullamite.

13. And it was told Tamar, saying, Behold your father-in-law goes up to Timnath to shear his sheep.

14. And she took off her widow's garments, and covered herself with a veil, and wrapped herself, and sat in an open place, which is by the way to Timnath; for she saw that Shelah was grown, and she was not given to him for his wife.

15. When Judah saw her, he thought her to be a harlot; because she had covered her face.

16. And he turned to her by the way, and said, Come, I beg you, let me come in to you; for he knew not that she was his daughter-in-law. And she said, What will you give me, that you may come in to me?

17. And he said, I will send you a kid from the flock. And she said, Will you give me a pledge, till you send it?

18. And he said, What pledge shall I give you? And she said, Your signet, and your bracelets, and your staff that is in your hand. And he gave them to her, and came in to her, and she conceived by him.

19. And she arose, and went away, and took off her veil, and put on the garments of her widowhood.

20. And Judah sent the kid by the hand of his friend the Adullamite, to receive his pledge from the woman's hand; but he found her not.

21. Then he asked the men of that place, saying, Where is the harlot, who was at Einayim by the way side? And they said, There was no harlot in this place.

22. And he returned to Judah, and said, I can not find her; and also the men of the place said, that there was no harlot in this place.

23. And Judah said, Let her take it to her, lest we be shamed; behold, I sent this kid, and you have not found her.

24. And it came to pass about three months after, that it was told Judah, saying, Tamar your daughter-in-law has played the harlot; and also, behold, she is with child by harlotry. And

Judah said, Bring her out, and let her be burned.

25. When she was brought out, she sent to her father-in-law, saying, By the man, whose these are, am I with child; and she said, Discern, I beg you, whose are these, the signet, and bracelets, and staff.

26. And Judah acknowledged them, and said, She has been more righteous than I; because I did not give her to Shelah my son. And he knew her again no more.

27. And it came to pass in the time of her labor, that, behold, twins were in her womb.

28. And it came to pass, when she labored, that one put out his hand; and the midwife took and bound upon his hand a scarlet thread, saying, This came out first.

29. And it came to pass, as he drew back his hand, that, behold, his brother came out; and she said, What a breach you have made for yourself. Therefore his name was called Perez.

30. And afterward came out his brother, who had the scarlet thread upon his hand; and his name was called Zarah.

מגלת רות פרק ד

יח וְאֵׁלֶה תּוֹלְדַוֹת לְּרָץ בֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרְוֹן: יִט וְחָצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמְינְדֵב: כ וְעַמְינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשִׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָה: כִּא וְשַׂלְמוֹן הוֹלִיד אֶת־בַּעֵז וּלִעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד: כִּב וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי וְיִשִׁי הוֹלִיד אֶת־דַּוֵד:

Ruth 4

18. Now these are the generations of Perez; Perez fathered Hezron,

19. And Hezron fathered Ram, and Ram fathered Amminadab,

20. And Amminadab fathered Nahshon, and Nahshon fathered Salmon,

- 21. And Salmon fathered Boaz, and Boaz fathered Obed,
- 22. And Obed fathered Jesse, and Jesse fathered David.

שמות פרק א

טּו וַיּּאמֶר מֱלֶד מִצְרַיִם לְמְיַלְדָת הֲעִבְרִיֹּת אֲשָׁר שֵׁם הֲאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁגָית פּוּעֲה: טּז וַיּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הַעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתָן עַל־הֲאָבְגָים אִם־בֵּן הוּא וְהַמִתָּן אּתוֹ וְאִם־בִּת הֵוּא וְחֵיָה: יז וַתִּירֶאן הַמְיַלְדֹת אֶת־הַאֶלָּהִי״ם וְלָא עְשׁוּ בַּאֲשֶׁר דִבֶּר אָלֵהן מֵדָּוּע מָשָׁר הָזָא וְחֵיָה: יז וַתִּירֶאן הַמְיַלְדֹת אֶת־הַאֶלָּהִי״ם וְלָא עָשׁוּ בַּאֲשֶׁר דִבֶּר לְהָן מַדְּוּע עֲשִׁיתֶן הַדְּבַר הַזֶּה וַתְּיֵין אֶת־הַיְלָדִים: יח וַיִּקְרָא מֶלֶדִ־מִאְרִים לְמִילְדֹת אֶל־בָּמְצָרִים כַּלֶּן מַדְּוּע עֲשִׁיתֶן הַדְּבָר הַזֶּה וַתְּיֵין אֶת־הַיְלָדִים: יח וַיִּקְרָא מֶלָדִים לְמִילְדֹת אֶל־פַּרְעָה לְהֶן מַדְּוּע שִשִּׁיתֶן הַדְּבָר הַזָּה וַתְּיַיָּן אָת־הַיְלָדִים: יוּ וַיִּמְרָז הַמְיַלְדֹת אָל־בָּרְעָר כַּיָלָא כַנְּשִׁים הַמַּצְרִיּת הַעָּרָרִיּת הַעָּבְרִיּת הַזָּבָר הַזָּה וַתִּיוּדָרָרָים: הַמָּרָן הַמְיַלְדֹת אָר כּ וַיִּישָׁב אָלָהִי״ם לַמְיַלְדָר וּהָתַיָּרָר וּתָרָיָרָר הַזָּת הַיָּרָרָיּת הַיָּרָרָית הַיָּרָרָיָרָרָ הַמָּרָן הַמְיַלְדָרָת אָרָדָרָה כּין הַיִישָּעָה הַאָּהָר הַזָּת וַיָּרָרָים הַמָּשְּרָית הַאַרָרָין אָרָרָרָים הַיָּיָלָרָר הַיָּתוּתָעָרָים הַיָּאָרָרָן הַמְיַלָּדָרָת הָאָם בּרָיָרָה וּיָהָתָיּאָרָן הָייִיבָּת הָיָהוּאַרָןהָ הַיּיָקָרָת אָרָקָיָרָר הַיָּתָיָרָרָים: הַין וּאָבָים הַיָּאָעָרן דָבָרָיָרָרָי כּבּין הַאַשָּיקון הַיָּדָרָים הַאָּרָרָית וּיָירָרָאָר הַיָּרָרָיים הַיָּיָרָרָיים הַיּאָבָן הָייים הַמָּאָרָן הַיּיָרָים הַיּוּרָיים הַיּאָרָר הַיָּרָיים הַיּיָיָרָרָיים וּיוּין

Exodus 1

15. And the king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, and the name of one was Shiphrah, and the name of the other Puah;

16. And he said, When you do the office of a midwife to the Hebrew women, and see them upon the stools; if it is a son, then you shall kill him; but if it is a daughter, then she shall live. 17. But the midwives feared God, and did not as the king of Egypt commanded them, but saved the male children alive.

18. And the king of Egypt called for the midwives, and said to them, Why have you done this thing, and have saved the male children alive?

19. And the midwives said to Pharaoh, Because the Hebrew women are not as the Egyptian women; for they are lively, and deliver before the midwives come to them.

20. Therefore God dealt well with the midwives; and the people multiplied, and became very mighty.

21. And it came to pass, because the midwives feared God, that he made them houses.

Matthew 15:21-28

21 Καὶ ἐξελθών ἐκεῦθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος 22 καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζεν λέγουσα Ἐλέησόν με κύριε υἱὸς Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται 23 ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτουν αὐτὸν λέγοντες ᾿Απόλυσον αὐτήν ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν 24 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ 25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα Κύριε βοήθει μοι 26 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ 25 ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ λέγουσα Κύριε βοήθει μοι 26 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις 27 ἡ δὲ εἶπεν Ναί κύριε καὶ [γὰρ] τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν 28 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἐπεν αὐτῷ ἑῦς γῦναι μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης

21 Jesus left that place and went away to the district of Tyre and Sidon. 22 Just then a Canaanite woman from that region came out and started shouting, "Have mercy on me, Lord, Son of David; my daughter is tormented by a demon." 23 But he did not answer her at all. And his disciples came and urged him, saying, "Send her away, for she keeps shouting after us." 24 He answered, "I was sent only to the lost sheep of the house of Israel." 25 But she came and knelt before him, saying, "Lord, help me." 26 He answered, "It is not fair to take the children's food and throw it to the dogs." 27 She said, "Yes, Lord, yet even the dogs eat the crumbs that fall from their masters' table." 28 Then Jesus answered her, "Woman, great is your faith! Let it be done for you as you wish." And her daughter was healed instantly.

John 4:1-30

¹ Ώς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει [ἢ] Ἰωάννης ² καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν ἀλλ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ³ ἀφῆκεν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν ⁴ ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας ⁵ ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχὰρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ [τῷ] Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ⁶ ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῆ πηγῆ· ὥρα ἦν ὡς ἕκτη ⁷ ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς ἑδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῆ πηγῆ· ὥρα ἦν ὡς ἕκτη ⁷ ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ λέγει αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πεῖν· ⁸ οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἴνα τροφὰς ἀγοράσωσιν ⁹ λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρῖτις Πῶς σὺ Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις] ¹⁰ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Εἰς ἀτὶν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν αἰτῆ Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι Δός μοι πεῖν σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἀν σοι ὕδωρ ζῶν ¹¹ λέγει αὐτῷ Κύριε οὕτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔδωρ τὸ ζῶν ¹² μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ ὸς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἕπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ ¹³ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ Παξ ὁ πίνων ¹⁴ μοῦ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ ὸς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἕπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ

δς δ ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οῦ ἐγὼ δώσω αὐτῶ οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ δι δώσω αύτῷ γενήσεται έν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον ¹⁵ λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή Κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἴνα μὴ διψῶ μηδὲ διέρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν ¹⁶ Λέγει αὐτῷ Ύπαγε φώνησον σου τὸν ἄνδρα καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε ¹⁷ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν [αὐτῷ] Οὐκ ἔχω ἄνδρα λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Καλῶς εἶπας ὅτι Ἄνδρα οὐκ ἔχω· ¹⁸ πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας ¹⁹ λέγει αὐτῷ ἡ γυνή Κύριε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ ²⁰ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῷ προσεκύνησαν και ύμεις λέγετε ότι έν Ιεροσολύμοις έστιν ό τόπος όπου προσκυνειν δει²¹ λέγει αὐτῆ ὁ Ἰησοῦς Πίστευέ μοι γύναι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῶ ὄρει τούτω οὕτε έν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί²² ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν²³ ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ άληθεία· και γαρ δ πατήρ τοιούτους ζητει τους προσκυνοῦντας αὐτόν 24 πνεῦμα δ θεός και τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθεία δεῖ προσκυνεῖν²⁵ λέγει αὐτῷ ἡ γυνή Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν ἅπαντα ²⁶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι ²⁷ Καὶ ἐπὶ τούτῷ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπεν Τί ζητεῖς ἤ Τί λαλεῖς μετ αὐτῆς ²⁸ ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς άνθρώποις ²⁹ Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα α ἐποίησα μήτι οὗτός ἐστιν δ Χριστός 30 έξηλθον έκ της πόλεως και ήρχοντο πρός αὐτόν

1 Now when Jesus learned that the Pharisees had heard, "Jesus is making and baptizing more disciples than John" 2 -- although it was not Jesus himself but his disciples who baptized-- 3 he left Judea and started back to Galilee. 4 But he had to go through Samaria. 5 So he came to a Samaritan city called Sychar, near the plot of ground that Jacob had given to his son Joseph. 6 Jacob's well was there, and Jesus, tired out by his journey, was sitting by the well. It was about noon. 7 A Samaritan woman came to draw water, and Jesus said to her, "Give me a drink." 8 (His disciples had gone to the city to buy food.) 9 The Samaritan woman said to him, "How is it that you, a Jew, ask a drink of me, a woman of Samaria?" (Jews do not share things in common with Samaritans.) 10 Jesus answered her, "If you knew the gift of God, and who it is that is saying to you, 'Give me a drink,' you would have asked him, and he would have given you living water." 11 The woman said to him, "Sir, you have no bucket, and the well is deep. Where do you get that living water? 12 Are you greater than our ancestor Jacob, who gave us the well, and with his sons and his flocks drank from it?" 13 Jesus said to her, "Everyone who drinks of this water will be thirsty again, 14 but those who drink of the water that I will give them will never be thirsty. The water that I will give will become in them a spring of water gushing up to eternal life." 15 The woman said to him, "Sir, give me this water, so that I may never be thirsty or have to keep coming here to draw water." 16 Jesus said to her, "Go, call your husband, and come back." 17 The woman answered him, "I have no husband." Jesus said to her, "You are right in saying, 'I have no husband'; 18 for you have had five husbands, and the one you have now is not your husband. What you have said is true!" 19 The woman said to him, "Sir, I see that you are a prophet. 20 Our ancestors worshiped on this mountain, but you say that the place where people must worship is in Jerusalem." 21 Jesus said to her, "Woman, believe me, the hour is coming

when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. 22 You worship what you do not know; we worship what we know, for salvation is from the Jews. 23 But the hour is coming, and is now here, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth, for the Father seeks such as these to worship him. 24 God is spirit, and those who worship him must worship in spirit and truth." 25 The woman said to him, "I know that Messiah is coming" (who is called Christ). "When he comes, he will proclaim all things to us." 26 Jesus said to her, "I am he, the one who is speaking to you." 27 Just then his disciples came. They were astonished that he was speaking with a woman, but no one said, "What do you want?" or, "Why are you speaking with her?" 28 Then the woman left her water jar and went back to the city. She said to the people, 29 "Come and see a man who told me everything I have ever done! He cannot be the Messiah, can he?" 30 They left the city and were on their way to him.

Quran 4:34

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاء بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُواْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللاَّتِي تَحَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنَّ أَطَعْنَكُمْ فَلاَ تَبْغُواْ عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً إِنَّ اللَّهُ كَانَ عَلِيًا كَبِيراً

Men are in charge of women, because God has made the one of them to excel the other, and because they spend of their property (for the support of women). So good women are the obedient, guarding in secret that which God has guarded. As for those from whom you fear rebellion, admonish them and banish them to beds apart, and beat them. Then if they obey you, seek not a way against them. Verily, God is ever High, Exalted, Great.